

Milé děti z třídy Krteček,

jelikož nám současná situace neumožňuje, abychom trávili společně čas ve školce, připravily jsme pro Vás zábavné úkoly k týdennímu tématu **„Mráz, led, sníh a závěje – nám však venku dobře je“** alespoň touto písemnou formou.

Prosíme maminky, tatínky či starší sourozence, aby s Vámi tyto aktivity společně prošli, a jakmile se vrátíte zpět do školky, společně zkontrolujeme, jak se Vám podařilo jednotlivé úkoly plnit. Budeme rády za fotografie, výrobky, vypracované pracovní listy, naučení básničky, prostě za cokoli, o co se s námi podělíte.

Posíláme mnoho pozdravů a těšíme se na viděnou, paní učitelky Petra a Martina

1) AKTIVITA – OMALOVÁNKA

Vybarvi si omalovánku podle svých představ

2) AKTIVITA – BÁSNIČKA S POHYBEM

Nejprve si básničku společně přečtete, poté ji podle pokynů pohybově znázorníte.

SNĚHULÁK

Sněhuláček panáček, *(ukazujeme “stříšku nad hlavou”)*
má na hlavě plecháček. *(poklepeme si rukou o hlavu)*
Místo očí uhlíky *(ukazujeme oběma rukama na oči)*
a až dolů knoflíky. *(jednou rukou naznačujeme řadu knoflíků)*
Chodí, chodí bos, *(tři velké kroky na místě)*
má červený nos! *(náznak velkého špičatého nosu)*

3) AKTIVITA – BÁSNIČKA

- Básničku si přečtete, větší děti se jí mohou naučit z paměti.
- Děti, nakreslete obrázek zimy. Motivaci najdete v básničce.

MALUJI ZIMU

Z okna zimu pozoruji,
něco o ní namaluji.
Sněhuláka, bílý sníh,
nebo děti na saních.

4) AKTIVITA – POSLECH POHÁDKY

Přečtěte si společně příběh o sněhuláčkovi

O SNĚHULÁKOVI a malé holčičce, co mu darovala šálu

Byla nebyla jedna malá, zasněžená vesnička.

A jelikož tehdy svatý Martin přivezl opravdu hodně sněhu, dali se výborně stavět sněhuláci. V celé vesničce byste tak nenašli chaloupku, u které by čestnou stráž nedržel běloskvoucí sněhulák. Dokonce i starý pán z konce vesnice postavil svého sněhuláka. A dal mu jméno Emil. Jednoduše, protože i on sám se jmenoval Emil, a tak stejně pojmenoval i svého huňatého kocoura. Sněhuláček Emil byl tolik podobný ostatním sněhulákům, zároveň se však v mnohém lišil. Možná proto, že mu byla neustále zima. A co si budeme povídat, když je sněhulákovi zima, není něco v pořádku...

Den, co den se tak úpěnlivě koukal do oken starého pána a tolik se toužil přiblížit plápolajícímu ohni v jeho krbu. V jeho srdíčku totiž cítil chlad, který se rozléval i do špičky jeho mrkvového nosu. A byl z toho opravdu nešťastný, jelikož ostatním sněhulákům ve vsi zima věru nebyla.

To víte, že byl náš sněhuláček Emil rád, když se k němu jednou odpoledne stavila malá holčička a kolem jeho holého krku mu obvázala svou šálu. To ho zahřálo u srdíčka. Když však holčička odešla a na vesnici opět padla noc, sněhuláček se zase rozklepal zimou. Závistivě pokukoval po ostatních rodinkách sněhuláků. Kdyby tady alespoň nestál tak sám, jako kůl v plotě!", pomyslel si. Přitom moc dobře věděl, že starý pán pro své nakrápnuté zdraví víc sněhuláků postavit nedovede.

A tak tam několik dnů mrzнул a třásl se zimou, přitom toužebně pokukoval jak po ohni v krbu, tak i po veselých rodinách sněhuláků. Jedno odpoledne se u něho zastavila zase ta malá holčička, která mu darovala hřejivou šálu. " Chudáčku můj malý", promluvila. " Stojíš tu tak sám, musí ti být chladno a určitě také smutno", pokračovala. A malou ručkou v rukavičce mu oprašovala čerstvě spadlý sníh z jeho uhlových knoflíků. A mluvila s ním tak dlouho, dokud se sněhuláčkův zmrzlý jazyk nerozvázal. To si pak povídali spolu a že toho měli spoustu na probírání. Ono sněhuláci s dětmi moc nemluví, to se potom nastřádá věcí k pořádné konverzaci!

A tak holčička sněhuláka navštěvovala den, co den a pokaždé se ho ptala, proč je tak smutný. A sněhuláček pokaždé odpovídal, že je mu zima a že by se potřeboval dostat k hřejícímu ohýnku. Ale to si holčička ťukala na čelo, že jaktěživ neviděla sněhuláka, který se chce dobrovolně roztopit. Jednou však dostala nápad! Na stěnu domu křídami namalovala plápolající ohýnek. Jen a jen pro sněhuláčka, aby mu nebylo smutno, že k opravdovému nesmí. To bylo radosti! Sněhuláčkovi div z hlavy nespádl hrnec, coby parádní hučka. A když se k němu pak holčička přitiskla, aby ohýnek mohli sledovat spolu, bylo sněhulákovi blaze na srdíčku. Už necítil chlad, ani mráz a na rampouchy na jeho mrkvovém nose si ani nevzpomněl. " To to ten ohýnek hezky hřeje", řekl. " Jo, jo", přitakala holčička. A tak se ten den sněhuláček konečně zahřál. Jeho srdíčko se však nerozehřálo nakresleným ohýnkem, nýbrž láskou, která vyzařovala z oné malé holčičky. Protože láska zahřeje i toho nejzmrzlejšího sněhuláka!

5) AKTIVITA – POROZUMĚNÍ TEXTU

Pokud jste dávali při čtení pohádky Osněhuláčkovi a malé holčičce pozor, bude pro vás snadné odpovědět na následující otázky.

- 1) Jak se sněhuláček jmenoval?**
- 2) Kdo všechno se v příběhu jmenoval Emil?**
- 3) Co nebylo na sněhulákovi v pořádku, čím se lišil?**
- 4) Co uvázala holčička sněhulákovi kolem krku?**
- 5) Čím holčička sněhuláka opravdu zahřála?**

Správné odpovědi si společně prozradíme po vašem návratu do školky.

6) VENKOVNÍ NEBO VNITŘNÍ AKTIVITA – POSTAVTE SI SVÉHO SNĚHULÁČKA

Pokud to sněhové podmínky dovolí, postavte si svého sněhuláka ze sněhu, nebo třeba z větviček, šišek, prostě z čehokoli, co se Vám zalíbí.

Můžete také využít stavění vevnitř v domě, bytě – využití pet víček, kelímků, vatových tampónků atd.

7) AKTIVITA – ROZVOJ GRAFOMOTORIKY, UVOLNĚNÍ RUKY

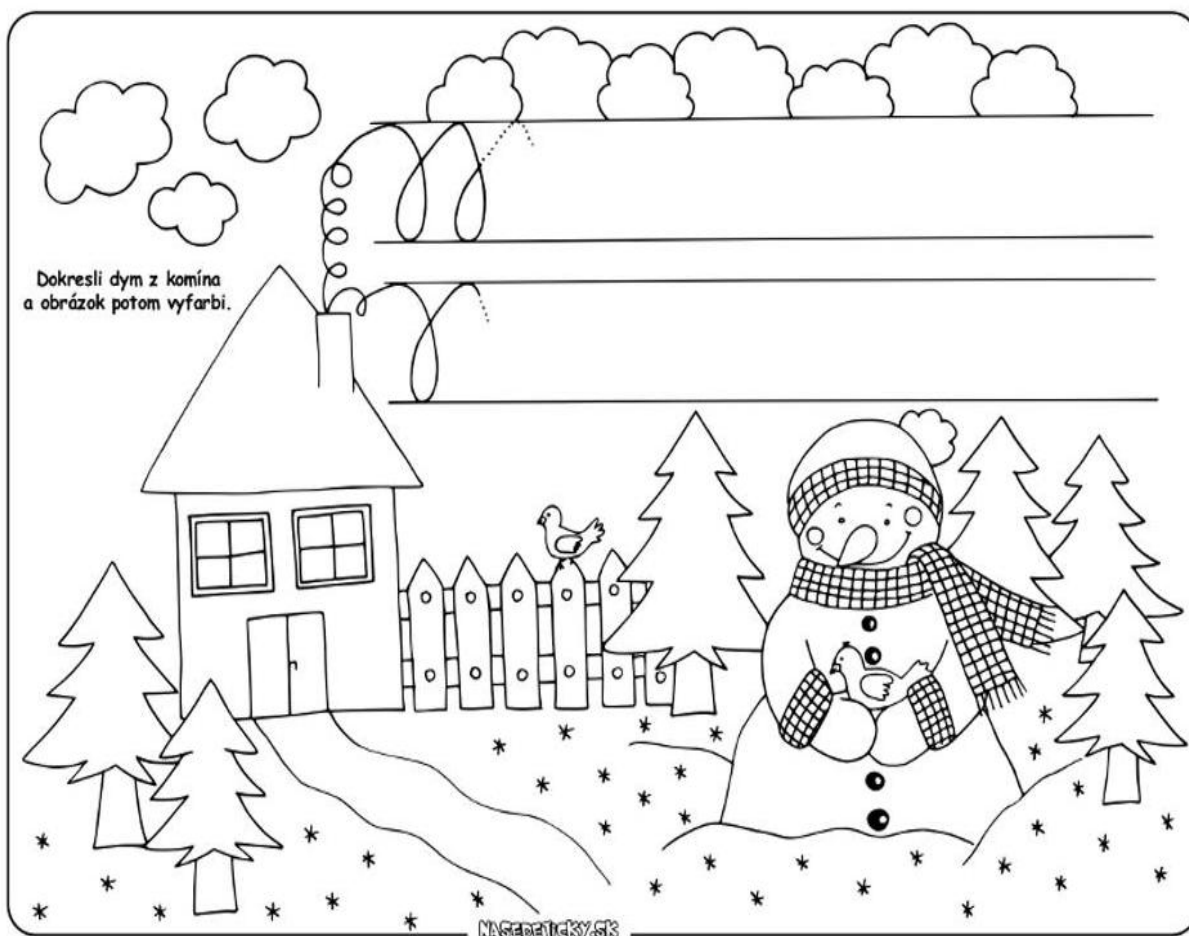
Dokreslete konce jehličnatých stromů

Dle vzoru dokresli sněhové vločky a obrázek si vybarvi

Dokresli dým z komína a obrázok si vybarvi

8) AKTIVITA – NÁCVIK SEBEOSLUHY PŘI OBLÉKÁNÍ

Poslední úkol je zaměřen na zdokonalování sebeobsluhy při oblékání. Prosíme Vás, abyste s dětmi tuto aktivitu pomocí básničky vyzkoušeli, může ji pojmout i zábavnou formou – př.:

- text říkanky čtete pomalu a dítě se podle toho obléká. Když zrychlíte, dítě by mělo reagovat zrychlením tempa v oblékání.
- můžete si zahrát na to, kdo z rodiny se oblékne nejrychleji.
- při čtení můžete číst hlasem klidným či naopak důsledným – děti podle tónu hlasu přizpůsobí své tempo oblékání.

Báseň – **VYCHÁZKA SE ŠKOLKOU**

Na vycházku v naší školce,
já se těším hrozně moc,
obléknu se – už to umím –
neprosím si o pomoc.

Ve skříňce mám kamarády,
vždycky na mě čekají,
svetřík hřeje celé tělo,
botky nožky hledají.

Kalhoty mám s malou dírkou,
na kole jsem upadl,
kolínko teď kouká škvírou,
takhle jsem já dopadl.

Když je vítr, venku chlad,
bundičku s vezmu rád.
je tak lehká, celá šustí,
doufám, že mě neopustí.

Při plnění úkolů přejeme mnoho zábavy a těšíme se na viděnou. Paní učitelky Petra a Martina